

HEIMIR

VI. árgangur

WINNIPEG, 1910.

9. blað.

MARKVÖRÐURINN

I.

Hann gekk, með lund svo liðstyrks-gjarna
á leikvöll sinna héraðs-barna
og hafði með sinn mælikvarða,
sem markið átti að sýna og varða.
Hann bar í muna miðið hæsta,
en meinaðist við því lægra en næsta.
Hann sá til bragð með sigri að glíma,
en synjaði um allan vaxtar-tíma.

II.

Og æskan var af honum hreykin,
í hönd hans greip : Æ, skakka leikinn !
Að vísu bagar unga-aldur
oss æsku-lýð, og hark og skvaldur
mun einatt verða í viðleitninni
svo vafturs-meira íþróttinni !